

højtærede Finansminister angaaende en Sag, som hører hjemme under og er kommet fra Toldraadet. Dette Toldraad har jo et Appeludvalg, til hvilket som bekendt henvises Spørgsmaal om Tarifiering af Varer, naar der har foreligget Afgørelser fra Administrationens Side, som vedkommende Klagere ikke har fundet sig tilfreds med. Klagerne henvender sig da til Finansministeren, der atter henviser dem til Appeludvalget. Dette fælder derefter sin Kendelse og indsender den til Finansministeren, og denne træffer saa sin Afgørelse, idet Appeludvalget ikke har den endelige Afgørelse. Imidlertid har det været almindelig antaget i Toldraadet og i Appeludvalget, at Ministeren, der har den endelige Afgørelse, nødig vil gaa udenom de Beslutninger, som Appeludvalget har taget, og ganske særlig, naar disse er fattede enstemmigt. Nu har der imidlertid nylig fundet en Afgørelse Sted, hvor en af Appelraadet enstemmigt truffet Beslutning er oversendt til Finansministeriet, men hvor den højtærede Minister er gaaet imod det samlede Appelraads Kendelse. Det drejer sig her om en Industri, som i sin Tid har været overmaade stærkt omtalt her i Rigsdagen, nemlig Kønrogfabrikken i Hasle paa Bornholm. Det vil erindres fra Toldlovsbehandlingen, hvorledes det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), som den Gang var Folketingsmand for Horsens Købstad, i et meget varmt Indlæg fremhævede, hvor uheldig denne lille Industri, der just da var begyndt paa Bornholm, vilde blive stillet, hvis der fandt en saa stærk Nedsættelse i Tolden Sted som den, der var paatænkt, og jeg tror, at det ærede Medlems Tale og andre Taleres Henstillinger medførte, at man trods det, at det var Hensigten at nedsætte denne Toldsats stærkt, nøjedes med en Nedsættelse fra 4 Øre til 3 Øre pr. kg, idet man udtrykkelig tog Sigte paa Virksomheden derovre og tog sin Beslutning ud fra, hvad man havde hørt om denne Virksomhed og det Værn, den kunde have Brug for overfor fremmede Konkurrenter, hvis Formaal aabenbart var at tilintetgøre den danske Virksomhed og bagefter at udnytte Forbrugerne uden nogen øm Samvittighed. Man var fra alle Sider enig om at give denne Fabrik en Beskyttelse af 3 Øre pr. kg. Nu har det imidlertid vist sig, at man har fremstillet dette Kønrogfabrikat i Sverige ikke af Sod som tidligere, men af pulveriseret Kul, først af Trækul, siden af Antracit, og man har saa gjort Fordring paa at faa denne Vare ind-

ført her i Landet til en lavere Told, idet det hævdes, at det ikke er et Kønrogfabrikat, ikke Sodfarve, men knust og pulveriseret Kul. Generaldirektoratet har ogsaa givet vedkommende Ret til at indføre deres Varer til den lavere Told af 1 Øre, saaledes at Fabrikken paa Bornholm mistede den Beskyttelse, hvorpaa den havde eksisteret. Vedkommende Fabrikejer henvendte sig da først til Generaldirektoratet og saa til Appelraadet. Nu er der i Appelraadet ligesom i Rigsdagen repræsenteret forskellige politiske Partier, idet det er valgt af Rigsdagen. Og ikke mindst gør dette sig gældende overfor Spørgsmaal om Beskyttelse eller Frihandel, saa det ikke er nogen Uret at sige, at de Afgørelser, der fremkommer fra Appelraadet, meget tidt er afgjorte af et Flertal, som staar paa den ene Opfattelse, mod et Mindretal, der holder paa den anden. Men her havde man det Særsyn, at alle uden Undtagelse blev enige, fordi de alle, hvad enten de var Frihandelsmænd eller Beskyttelsesmænd, erkendte, at den Mand havde den danske Rigsdag og særlig det danske Folketing givet et ganske bestemt Tilsagn, ham alene, saa at han havde Ret til at gøre gældende, at Afgørelsen var truffet for hans Skyld, og saa stemte alle, enten de var af den ene eller den anden Farve, for, at hans Toldbeskyttelse skulde opretholdes, idet man tillige motiverede sin Afstemning ved at sige, at ganske vist var Kønrog tidligere kun Sod, men Maaden, hvorpaa en Vare fabrikeres, skifter tidt, nu laves den Vare, der kaldes Kønrog, i det væsentlige af pulveriseret Kul, og Kønrog skal indføres her i Landet til en Told af 3 Øre. Det gav man Manden Ret i. Men, som sagt, til Ovraskelse for Raadet fandt Finansministeren at maatte gaa imod det, og det er denne Sag, jeg vil bede den højtærede Finansminister udtale sig om, altsaa om Grunden til, at Ministeren har maattet træffe en Bestemmelse modsat Toldraadet. Det er muligt, at Ministeren har saglige Grunde dertil, men det er i alt Fald sikkert, at der er givet denne Mand et Tilsagn, som han er berettiget til at mene, at han kan bygge paa og maaske rejse Krav i den Anledning, noget, hvorom jeg vil afholde mig fra Bemærkninger, til jeg har hørt Finansministerens Udtalelser. Men det er en Sag, der ogsaa formelt, i Betragtning af Appelraadets Stilling, kan have sin Betydning. Selvfølgelig er Ministeren efter Loven berettiget til at gøre, som han selv behager, han er ikke tvunget til at tage Hensyn til Appelraadet. Men